

interesse, quod amittunt ex omissa assistentia diuinis Officiis.

527 Non lucratur Beneficiarius, si evadat irregularis, & desit; quia irregularitas non impedit celebrationem Officii divini, nec inde absentiam: unde non privatur distributionibus. Quod est verum, etiam si fuerit irregularis ante Beneficii collationem, quia irregularitas illicitat, non invalidat Beneficii collationem. Diana, Castrop. & alii contra Bonac. & alios, qui volunt, quod invalidet, & consequenter privet.

528 Lucratur, si desit tempore, quo polluta manet Ecclesia: quia non stat per ipsum.

OB EVIDENTEM ECCLESIAE PROPRIÆ UTILITATEM.

529 **U**Tilitas esse debet gravis, certa, & propriæ Ecclesiæ: non sufficit levis, dubia, aut alterius Ecclesiæ. Sufficit, si sit Ecclesiæ universalis, quia utilitas communis est propria cuiusque. Unde Bonac. in nova editione disp. 2. de horis, assert Declarationem Cardinalium: *Quod si quis Beneficiarius abest à propria Ecclesia ad impedientium, ne Beneficiarii illius diœcesis onere tributorum graventur, tunc possit distributiones Ecclesia sua recipere.* Huc applicanda sunt dicta n. 522.

530 Canonicus, qui suum comitatur Episcopum, aut ab eo mittitur ad visitanda suo nomine limina, lucratur, quia agit propriæ Ecclesiæ negotium, Pontificem intruendo de ejus statu: ex Const. 17. Sixti V. non sit Parochus, nisi visitatio intrabimestre perficiatur, quia ex decl. S. Congreg. non potest Episcopus occupare Parochum ultra bimestre.

531 Lucratur, qui ad Conciliummittitur tamquam Theologus, Procurator, &c. Qui à suo Capitulo ad Principem, &c. legatus mittitur. Qui tempore Officii de mandato Capituli in computis, & rationibus Ecclesiæ faciendis, & sumendis occupatur, Canonicus, qui sede vacante est electus Vicarius Capituli, & inde desit, quia utilius est Ecclesiæ, quod occupetur unus Capituli, quam totum Capitulum. Secùs, si sit electus Vicarius Episcopi: quia hic Episcopo, non Ecclesia servit, & ideo fructus percipere potest, non distributiones.

532 Lucratur Archidiaconus visitans Ecclesiam, jura, aut redditus suæ præbendæ, quia tunc servit in re utili Ecclesiæ.

533 Non lucratur, qui abest causa voti adimplendi, qui tempore divinorum Officiorum detinetur sua peccata confitendo, ex sua devotione Missam celebrando, nisi ei faveat consuetudo, quia abest in sui utilitatem. Lucratur

verò, qui tunc celebret de mandato Superioris in Ecclesia servitum.

534 Pœnitentiarius ad Confessiones deputatus, lucratur tam distributiones Chori, quam alias, quæ extra Chorum lucrari solent, putè ob Litanias, Processiones, &c. dummodò in Ecclesia assit, audiens, aut paratus Confessiones audire, Trid. sess. 24. de reform. cap. 8. quia tunc censetur præsens in Choro.

535 Canonicus Magistralis, aut Lectoralis, non lucratur distributiones correspondentes diebus, quibus concessionem, aut lectionem componit, quia ex decl. S. Congreg. tunc non dicitur abesse in servitum propriæ Ecclesiæ, nisi remotè. Lucratur verò ex gratia distributiones correspondentes non solum horis, quibus legit, aut concessionatur, sed omnibus horis illius diei, quia exercet actionem magis laboriosam, quam alii præbendati, & quæ maiorem præparationem exposcit. Decl. S. Congr. apud Garciam. Non extenditur tamen hæc gratia ad horam Matutini diei sequentis, quæ præcedenti die post Vespertas recitari solet: Ex Decl. S. Congreg. apud Garciam, & Leand. cit. q. 120.

536 Canonicus, qui simul curam animarum habet in alia Ecclesia intra, vel extra Civitatem, sed intra Diœcésim, tunc pro tempore, quo in curata Ecclesia resederit, actus Sacra menta ministrans, aut alia, quæ ad ejus curam spectant, exercens, distributiones Ecclesiæ Cathedralis aut Collegiatæ lucratur, quia habetur tamquam ibi præsens, & absens: Ex Trid. sess. 22. de refer. cap. 3. Idem dicendum venit de Parocho.

537 Canonici Examinatores, aut ab Episcopo instituti Administratores piorum locorum, Visitatores Ecclesiarum diœcesis, Vicarii foranei, Deputati Monasteriorum, &c. fructus lucrantur, non distributiones: quia non sunt occupati servitio propriæ Ecclesiæ, sed Episcopi, aut diœcesis. Nisi illis faveat consuetudo. Imò de Examinatoribus extat Decl. S. Congreg. Concil. apud Leand. cit. q. 127.

538 Canonici assistentes Episcopo solemniter in Cathedrali, aut in alia Ecclesia celebranti, lucrantur distributiones: secùs, si private celebrent; nisi adsit consuetudo.

539 Præbendati inservientes Episcopo in Officiis Capellani, Secretarii, percipiunt fructus præbendæ, quia habentur pro præsentibus: minimè distributiones, quia non sunt occupati in utilitatem propriæ Ecclesiæ, sed Episcopi; Et cap. de cetero, & cap. ad audienciam, de Cler. non resid. Inservientes pariter Pontifici acquirunt fructus: Ex cap. cum dilectus

De I. Præcepto Decalogi. Cap. IV.

Etus de Cler. non resid. sed non distributiones cultus ob eorum absentiam detrimentum patitur, & alia à jure requisita.

540 Inservientes verò legato Pontificis, Regi, Cardinali, &c. non solum non lucrantur distributiones, sed neque fructus, si absentia à propria Ecclesia excedat tres menses: v. num. 513.

541 Auditores Rotæ Romanae acquirunt fructus & distributiones suarum præbendarum in absentia, ex concessione Clement. VII. per Bullam Convenit 2525. Item Inquisitores ex priv. Pauli III. & Pii V. quod ad alios Ministros, putè Fiscales, Qualificatores, Consulatores, & ad favorem fidei, extendunt Castrop. & Trullench. apud Leandrum cit. q. 136. nam causa fidei est communis: v. n. 529. Gaudent hoc privilegio Inquisitores, loquendo de beneficiis simplicibus, dignitatibus, & præbendis, minime de beneficiis curatis. Ex Decl. S. Congr. apud Leand. cit. q. 137.

542 Collectores generales Cameræ Apostolicæ, ejusque officiales, in absentia lucrantur fructus, & distributiones, ex priv. Sixti V. 8. Maij 1590. 543 Docentes publicè in aliqua universitate, aut studio generali Theologiam, lucrantur fructus in absentia à propria Ecclesia, ex cap. finali de Magistris, minime distributiones, ad differentiam Magistri, aut Doctoris docentis in propria Ecclesia: ut in num. 535. Idem si legat publicè Jus Canonicum, quia licet textus loquatur de Theologia, extendit ad Jus Canonicum, quoniam æquè prodest Ecclesiæ. Non sic jus civile; hinc Canones studium juris civilis Regularibus prohibent. Item lucrantur fructus, licet non distributiones, si publicè Grammaticam doceant, colligitur ex cap. Quia nonnullis, de Magistris, quia ad Theologiam, & Jus Canonicum est necessaria.

544 Non sufficit, si legant in quolibet studio particulari; sed esse debet Universitas, seu studium generale, ad hunc finem à Pontifice, aut supremo Princeps erectum. Ex Decl. Sacr. Congr. apud Leand. cit. q. 144. 545 Parochi, si legant uti supra Theologiam, aut Jus Canonicum, lucrantur fructus suorum beneficiorum, minime si Grammaticam doceant. Ex Decl. S. Congr. apud Leandr. cit. q. 144.

546 Præbendati studentes fructus præbendarum lucrantur, licet non distributiones, si studeant publicè Theologiam, aut Juri Canonico in Universitate, aut studio generali, ubi suprà, & ibi studentes majori parte anni commorentr de licentia Ordinarii, ex Decl. S. Congr. quia ad Ordinarium spectat examinare super. etate, sufficientia, an divinus

Probabile est, non esse opus in Confessione.

C A P U T IV.

DE SACRILEGIO.

550 **S**acrilegium, est lesio, seu violatio rei sacrae. Res sacrae sunt ea omnia, quæ ad cultum divinum sunt destinata. Est triplex; personale, quo persona sacra; locale, quo locus facer; & reale, quo aliae res sacrae violantur.

P E R S O N A S A C R A

551 **E**st, qua per votum, aut ordinem sacram est. Deo specialiter dicata. Tribus modis lèdi potest: 1. per violentam manus injectionem: 2. per usurpatam jurisdictionem, personas Ecclesiasticas ad judicium secularis trahendo, vel iisdem vestigalia imponendo: 3. per actionem venereum, sive externam, sive internam.

sione aperire; an votum sit solemne, vel simplex, quia non differunt specie, sed accidentiter, secundum magis, & minus. Nec an duplicito titulo persona sit sacra; quod scilicet sit Sacerdos, & Religiosus, quia moraliter est una numero malitia. Unde sufficit dicere: *Habui copulam cum habente votum castitatis.*

553 Religiosus, qui suis tactibus polluit facultatem, peccat contra castitatem, sive propriam delectationem habeat, sive non; quia voto adstrictus, qui abutitur suis membris ad actum venereum, peccat contra propriam castitatem; talis est, qui tactibus suarum manuum alium polluit; liquet de muliere voto ligata, quia si sit succuba fornicationi secularis, etiam sine propria delectatione, peccat contra propriam castitatem, quia abutitur membro suo ad actum venereum; v. n. 215.

NOMINE LOCI SACRI

554 In ordine ad effectum refugii, non solum intelligitur Ecclesia cum suis Capellis, sed etiam Sacraria, & totum Monasterium; imo & totum Episcopi Palatum, quia sumus in favoribus. In ordine vero ad effectum sacrilegii, in homicidio, mutilatione, humani seminis effusione, & furto, venit sola Ecclesia cum coemeterio, minimè Sacraria, Monasterium, Campanilia, & similia; quia sumus in odiosis. In ordine demum ad pollutionem, seu violationem, venit locus ille, qui spectat ad corpus interius Ecclesiae, à tecto interiori usque ad pavimentum, & à parte interiori portæ Ecclesiae usque ad ultimam partem Aræ majoris, inclusis Choro, Capellis, & Organo. v. à n. 568.

555 Coemeterium, quod est locus ab Ecclesia distinctus, singulariter benedictus, & destinatus ad sepulturam fidelium, violatur; eo tamen violato, non violatur Ecclesia; unde sufficit, ut ipsum reconcilietur; polluta autem Ecclesia, polluitur coemeterium; quia principale non sequitur accessorium, sed è converso.

RES SACRAE

556 Sunt plures: 1. Sacraenta: 2. Vasa sacra, Imagines, Reliquia Sanctorum, Scriptura Sacra, sacræ cæremonia: 3. ornamenta Ecclesiae, & ministrorum ejus: 4. bona temporalia Ecclesiastica in sustentationem Ecclesiae, & ejus ministrorum deputata. Adeoque, qui male, & irreverenter contra ea se gerit, sacrilegium committit.

557 Hinc reale sacrilegium est, Sacramenti suscepit, vel administratio in mortali, simonia, fractio sigilli sacramentalis, profanatio sacerorum vasorum, aut vestium, ut si quis Calice in convivio utatur, aut ornamenta Altaris, locantur Cruces: v. num. 585.

ECCLESIA CONSECRATA EXECRATUR,

& Sacerdotis in profanos usus applicet. Sermo autem est de iis, quæ consecrari, aut benedici solent; nam adhibere ad nuptias, vel communem usum tapetia, candelabra, & similia, quæ mediately sacro ministerio inserviunt, non est peccatum mortale, nisi fiat ex contemptu. Sacrilegium reale est suppressio piorum legatorum, vel jurium Ecclesia defraudatio. Peccatum contra votum est sacrilegium, quia res Deo destinata violatur.

558 Sacrilegium non est peccare die festo, nisi fiat ex contemptu: quia tempus extrinsecse habet ad actiones.

LOCUS SACER

559 Quatuor modis lædi potest. Primo, per strepitum foreseum, ut si quis negotiations, seditiones, stabulationes equorum, mercaturam, aut similia faciat in locis sacris.

560 Secundo, læditur sacrilegè per furtum tribus modis. Scilicet, quando quis furatur: 1. Sacrum de sacro, hoc est rem sacram, ut calicem, vestem, & bona propria Ecclesiae, in loco sacro: 2. Sacrum de non sacro, scilicet rem sacram in loco non sacro, nempe extra Ecclesiam. 3. Non sacram de sacro, scilicet, rem profanam non sacram, v. gr. pecuniam, aut aliam rem, quia sit Ecclesiae, aut ejus custodie tradita, deposita, aut ei accommodata.

561 In his furtis sacrilegium committitur, quia in hunc tantum rei sacræ, & loco sacro injuria inficitur, minimè in ceteris; quare si quis crumenam divitis, pecuniam Parochi, quam etsi iure Ecclesiastico, nomine tamen suo, non Ecclesiae, possider, furetur, sacrilegium non committit, nisi fiat cum notabili injuria loci sacri.

562 Tertio, læditur per pollutionem: ut à num. 568.

563 Quartò, per actus repugnantes ejus immunitati: ut à n. 605.

De I. Precepto Decalogi. Cap. IV.

566 Ecclesia vero benedicta non amittit benedictionem parietibus destrutis, quia benedictio ineft solo.

567 Si tamen destruatur absque spe, ut redificetur, eo ipso amittit privilegia loco sacro competentia.

ECCLESIA POLLUITUR

568 Primo, per injuriosam exustionem, nempe, si injuriosa fuerit exusta igne. Ex Conc. Nicano, Diana p. 8. tr. 7. ref. 93.

569 Secundo, per sepulturam excommunicati vitandi, aut infidelis etiam infantis; minimè, si sit filius parentis fidelis, licet decellerit sine baptismo; quia est pars hominis Christiani: consuetudo tamen est, ut non se peliatur in Ecclesia.

570 Tertio, per homicidium injuriosum, aut mutilationem; unde injuriosa suffocatio, aut occisio hominis facta in Ecclesia absque sanguinis effusione, polluit Ecclesiam.

571 Quartò, per violentam, & injuriosam sanguinis, humani notabilem effusionem, quae non sit è naribus, aut dentibus, quia sunt organum nimis facile ad emitendum sanguinem.

Effusio aliquarum guttarum, etiam injuriosa, non polluit, nisi occidat; quia effusio abundantiam significat.

572 Quinto, per copulam illicitam, aut humani feminis effusionem, quae sit peccatum mortale, licet non cadat in terram, dummodo sit externa.

573 Per homicidium, effusionem sanguinis, & pollutionem violatur Ecclesia, etiam si sint occulta: Ex cap. significasti, de adulteriis, ubi præcipit reconciliari Ecclesiam, in qua quidam adulterium secretum commiserat, postea à muliere publicatum; quia non violatur Ecclesia, nisi per injuriam; adeoque, quando fit injuria. Per hoc autem, quod copula v. gr. occulta incipiat post dies octo impedire à sacris, quando est facta publica, & indiget tunc reconciliari, non sequitur, quod prius non fuerit violata: sicut ex hoc, quod percussor occultus Clerici incipiat post dies octo vitari, quando percussio est facta publica, non sequitur, quod non fuerit prius excommunicatus; sicut igitur publicatione in hoc casu non facit excommunicatum, sed vitandum; ita in primo non facit Ecclesiam pollutam, sed impeditam à sacris, & reconciliandam, Diana p. 9. tral. 9. ref. 5. & Bonac. contra Tamb. in Menth. Confes. l. 2. cap. 7. §. 5. num. 35. & alios.

574 Copula conjugalis, si fiat ex necessitate, v. gr. ad vitandum periculum incontingente, v. gr. ad vitandum periculum incontingente.

nentia conjugum, alium locum aptum non habentium, non polluit Ecclesiam; bene verò si fiat sine necessitate, quia tunc est injuriosa, & sacrilegium.

575 Si quis polluat violenter in Ecclesia adolescentem renitentem, & non consentientem, violatur Ecclesia, quia licet talis pollutio non sit voluntaria, & peccaminosa adolescenti, est voluntaria, & peccaminosa eam causanti; & inde est injuriosa Ecclesia.

576 Ut præfatae actiones polluant Ecclesiam, requiritur injuria; hinc Ecclesiam non polluit 1. Effusio sanguinis facta ob propriam defensionem. 2. Facta casualiter, aut ab infante, vel insano; Secùs, si eorum sanguis effunderetur; quia licet non possint facere, possunt pati injuriam. 3. Si vulnus fuit factum extra Ecclesiam, & percussus ingrediatur intus, & ibi effundatur sanguis, aut moriatur; secùs si vulnus fuit factum intus, & percussus sit egresus extrà; & ibi sanguis effusus, vel duetus ad domum post paucas horas moriatur, quia homicidium censetur factum in Ecclesia; nam injuria fit Ecclesiae, quando datur causa physica effusionis sanguinis in Ecclesia.

4. Sectio violenta vena in Ecclesia, ex qua copiosus sanguis effluxit, si ex illa non sequatur mors: bene vero si sequatur mors. Ratio primi, quia vena est naturaliter copiosi sanguinis emissiva: ratio secundi, quia tunc est homicidium.

577 Polluit Ecclesiam. 1. Reciso digiti, non quia sit mutilatio, nam digitus non est membrum, sed pars; ratione tamen notabilis effusionis sanguinis. 2. Occisio fidelis facta in Ecclesia ab heretico ob fidem, quia licet occisio sit martyrium, occisor est peccatum, & ab eo est injuria facta: Alio dislocavit, passio grata fuit. 3. Occisio unius ex errore facta pro alio in Ecclesia, quia ratio formalis injuria desumitur ex loco sacro; & jam occisio, aut vulneratio fuit intentata in loco sacro; materialiter autem se habent individua Petrus & Paulus. Vide ver. Homicidium casuale. 4. Si Petrus existens extra Ecclesiam, rotam tormentariam immitat intra Ecclesiam, & ibi occidat hominem, quia mortuus est extra; occisio vero, & actio vulnerativa intra Ecclesiam.

578 Quinto. Si quis fuerit in Ecclesia verbaterus, itaut, quamvis non sit effusus sanguis, fuerint tamen ejus fracta ossa, & confractæ carnes; est violata Ecclesia, si intra breve tempus sequatur mors, quia talis verberatio est homicidium. Secùs, si non sequatur inde mors.

579 Sexto. Si quis alium in subita & inopinata rixa in Ecclesia occidit, violatur Ecclesia, quia, ex hoc, quod occisio fuerit subita, & casualis, non sequitur, quin fuerit voluntaria, & inde injuriosa, ut posuerit ab occidente impediri: v. n. 641.

Q U A E R E S.

580 Quidam Reus sententiatu ad mortem fuit aministris iustitia intra Ecclesiam, ad quam au fugit, lethali vulnere occisus, aut suffocatus. An Ecclesia sit violata?

R Espondeo cum distinctione: Vel enim talis occisio, aut suffocatio fuit facta ex abrupto, & absoluente a Ministris volentibus, aut jubente Judice. Et sic Ecclesia volatur, quia licet occisio delinquentis per sententiam Judicis facta sit justa, est tamen irreverens, & injuriosa loco sacro, cum ejus sanctitati repugnet.

581 Vel evenit casualiter, aut ob defensionem vitæ ipsorum ministrorum, quatenus ministri conantibus eum capere (cum non gaudeant immunitate, quod est omnino supponendum, ex n. 661.) inter tumultum, & motum, a latere unius ministri tormenti bellici casu laxata rota fuit occisus; vel quatenus defendere se volens, ne capiatur, dum arma vertebat ab occidendum ministros, fuit ab altero eorum in defensionem præventus, & occisus.

Et tunc Ecclesia non violatur; quia homicidium casu, aut in defensionem factum non est culpabile, nec injuriosum.

582 Nec polluitur Ecclesia, si tale homicidium fuit voluntariè factum, quatenus Reipublicæ perturbator aliter capi non poterat, Busemb. l. 1. trah. 3. dub. 4. n. 1.

583 Secundum autem dicta de n. 581. difficulter potest habere locum in casu suffocationis, quia dum Ministri ita eum capiunt, ut valent suffocare, pariter valent inermem reddere, ac extra Ecclesiam ducere; adeoque cum intra Ecclesiam suffocent, excusari non possunt ex capite propria defensionis.

PLURA DE POLLUTIONE RESOLVUNTUR.

584 Polluta una Capella, aut Altari, polluitur Ecclesia, & è converso; quia injuria, & pollutio, in quovis loco intra Ecclesiam eveniens, totam Ecclesiam, ejusque coemeterium contiguum afficit: vid. n. 555.

585 Exercratis vero Altaribus fixis, non exercratur Ecclesia, nec è converso, Busemb. l. 6. trah. 3. cap. 3. dub. 4. num. 1. quia inter benedictionem, ac pollutionem ex una parte, & exe-

crationem, ac consecrationem ex alia, hoc est discriben, quod per benedictionem, & pollutionem benedicitur, & polluitur totum, quod est intra Ecclesiam; & ideo pollutus Altaribus polluitur Ecclesia, & è converso. Consecratio vero Altarium fixorum, & Ecclesia est distincta, itaut regulariter detur, quod Altaria fixa sint consecrata, non sic Ecclesia; & ideo iustum est, ut exercratis Altaribus fixis, non exercratur Ecclesia, nec è converso.

586 Polluta per homicidium una sepultura subterranea, polluitur Ecclesia; quia est pars Ecclesiae, ac proinde facit unum cum Ecclesia; nam nomine Ecclesia venit Vas intrus continens loca ad sacros usus, & ad fiducium corpora humana.

587 Si verò subtus Ecclesiam cellula adsit sepulturæ similis, non tamen destinata ad fiducium sepulturam, sed ad ligna conservanda, & alia pro usu Ecclesiae; talis cellula non erit capax pollutionis; quia non est locus sacer, quantum ad præsentem effectum, ex num. 554. cum non sit locus destinatus ad usus sacros sacrificii, aut sepulturæ fiducium.

588 Item, si in aliqua Ecclesia adsit cellula intra concavum parietis, à parte interna Ecclesiae, tunc polluta cellula, polluitur Ecclesia: quia est pars Ecclesiae. Si verò sint divisæ ab Ecclesia pariete lapideo, ligneo, &c. & solùm habeant crateres intra parietem Ecclesiae, ubi Confessiones excipientur, uti esse solent in Ecclesiis Monialium; tunc tales cellulae non sunt capaces violationis, quia quoad effectum pollutionis, ex num. 554. non sunt loca sacra.

589 Si extet Ecclesia ex pluribus inadæquatis, & propè positis constructa, qualis esset Panormi Ecclesia D. Petri, si ejus tres Ecclesiae inadæquatæ essent sejunctæ, non columnis coementitiis, sed parietibus, una polluta, non essent aliae pollutæ; ex cap. un. de consecr. in 6. ubi dicitur: Non unum, sed plura cœmeteria esse noſeuntur, que quamvis ſibi coherentia, pariete tamen medio ſejunguntur; adeoque cum dictæ Ecclesiae ſint ſejunctæ parietibus mediis, non una, ſed plures Ecclesiae censentur; ac proinde polluta una, non ſequitur, quod polluantur aliae. Non impeditur talium Ecclesiæ pluralitas per hoc, quod ex una in aliam detur aditus, quia verè ſunt distincta vasa.

590 Idem ſequitur dicendum de Ecclesiis, quarum una eſt ſubtus aliam; ſunt namque ſejunctæ pariete medio, nempè fornice, qui quidem ſecundum faciem ſuperiorē, eſt

est interior uti vasi, respectu cujus habet rationem foli, & ſecundum inferiorem eſt interior alteri vasi, respectu cujus habet rationem recti, taliter ut ſit idem materialiter, diverſus formaliter ſecundum formalem prudentum estimationem in ordine ad conſtituendum diuersa.

DE RECONCILIATIONE ECCLESIE.

591 E cclesia polluta eſt reconcilianda. Si ſit benedicta, eam reconciliare potest ſimplex Sacerdos aqua à ſe benedicta, utendo formula Ritualis Romani.

592 Si ſit confeſcata (qualis censetur, ſi conſter ex fama publica, aliqua ſcriptura authentica, vel ſi celebretur festum Dedicacionis, aut ſi adſint signa, ſeu Cruces conſuetæ affigi in Dedicatione) tunc eſt reconcilianda ab Epifcopo aqua per ipsum, cum ſale, vino, & cinere, benedicta. Qui non potest eam facultatem simplici Sacerdoti, nec ſuo Vicario, qui non ſit Prælatus, delegare, ex c. Aqua de conſecr. Eccles.

593 Prælati tamen Regulares, etiam locales, poſſunt proprias Ecclesiæ confeſcataſ in caſu pollutionis reconciliare, ex priv. Leonis X. Bull. 6. apud Rodr. Debent tamen adhibere aquam ab Epifcopo proprio benedictam, ſi ille non diſtet per duas dietas, videlicet per quadraginta milliaria. Si verò ille ſic diſtet, uti poſſunt aqua ab ipſo Prælato reguſari benedicta. Si Epifcopus exiſtat intra dioceſim, diſtet tamen, ut ſuprā, a loco, ubi violatio accidit, censetur diſtant, licet ſit ibi ejus Vicarius, i. quia Vicarius non potest: ex num. 592. 2. quia alijs numquam contingere poſſet de uſu privilegii.

594 Ecclesia polluta non reconciliatur per ſacrificium ibi peractum, de Lugo de Euch. d. 20. ſel. 2. num. 62. contra Diana p. 2. trah. 14. ref. 69. & Tamb. in meth. cel. Miff. lib. 1. c. 1. §. 4. n. 5. Primò, quia ſi ſacrificium eſſet ſufficiens ad Ecclesiæ pollutam confeſcandam, eſſet ſufficiens ad eam non confeſcata confeſcandam. Secundò, quia eſt jure praefcriptum, quod ſi pollutione contingat incepto Canone, ſed ante confeſcationem, Sacerdos debeat Miffam profequi, & perficere, ut in tom. 3. num. 320. & tamen Ecclesia non reconciliatur, ut decidunt Sacri Canones, licet Sacrificium, & confeſcatione ſint post violationem. Tertiò, quia in Ecclesiæ polluta potest de licentia Epifcopi in caſu necessitatis celebrari; & tamen praxis eſt ut poſtea reconcilietur.

595 Non obſtat funda mentum opinionis opoſitæ, quod per ſacrificium nedum benedicta.

Examen Ecclesiæ.

cuntur vefteſ non benedictæ, ſed confeſcante patena, & calix non confeſcata, in quibus ſacra unctio requiriſtur, quatenus ſacrificium æquivalenter, imò eminenter unctionem contineat; nam ex ſacrificio non habetur ſacer ille contactus cum Ecclesia, qualis in veſtibus, patena, & calice.

596 Qui celebra in Ecclesia polluta, antequam reconcilietur, nullam cenzuram, aut irregulatatem incurrit; quia nulla eſt expreſſa in jure.

597 Peccat tamen mortaliter, niſi excuſet neceſſitas; in caſu enim neceſſitatis, putat ſi die feſto non ſuppeteret populo alia Ecclesia, in qua poſſet Miffam audire; vel ſi mane, quo in aliqua Ecclesia celebratur festum ſolemne, homicidium contingere; tunc poſſet de licentia Epifcopi ibi celebrari. Imò licentia non eſſet neceſſaria, ſi opportunuo tempore ad Epifcopum recursus fieri non poſſet. Tambur. cit. l. 3. c. 6. §. 3. num. 1.

Q U A E R E S. I.

598 Ecclesia fuit violata per ſepulturam excommunicati vitandi. Quid agendum?

D Ico, eius corpus eſſe exhumandum, & extra Ecclesiæ projiciendum; ſi tamen poſſit diſcerni; aliter eſſe tolerandum, ex c. ſacris, de ſepult. & locus ipſe eſt reconciliandus, uti ſupra.

599 Ipsi verò, qui ſcienter, & temere hujusmodi excommunicatos in Ecclesia, aut Cœmeteria ſepeliunt, ſunt ipſo facto excommunicati, in Clem. Eos qui, lib. 3. tit. 7. de ſepultura, miniſt̄, diſtet tamen, ut ſuprā, a loco, ubi violatio accidit, censetur diſtant, licet ſit ibi ejus Vicarius, i. quia Vicarius non potest: ex num. 592. 2. quia alijs numquam contingere poſſet de uſu privilegii.

600 An huiusmodi excommunicationem incuriant, nedum eum physice ſepelientes; verū etiam mandantes, conſulentes, aut favorem dantes ad ſepelendum?

N Egat Cajet. apud Donatum tom. 4. trah. 9. q. 38. n. 6. quia juſ ſolū loquitur de ſepelientibus, & cum ſit poenale, non debet extendi ad caſus non expreſſos.

Reſp. Affirmative, Donatus cit. n. 7. & Suarez cum Glosſa in Clem. 1. de ſepult. 1. quia nomine ſepelientium veniunt etiam mandantes, &c. nam cum ſint cauſæ influentes in actum ſepelitionis, dicuntur ſepelire.

601 Secundò, quia alijs lex poenalis eſſet inutilis, & ludibrio expoſita. Eſſet inutilis; quia talis lex eſt edita, ut poena ſpirituali terreat, & coercet ab huiusmodi excessu; qui non impediretur, ſi poena ſolū afficeret vilem ministrum, qui aliud non intendit, niſi mercedem ſui ministerii, & non

E prin.